

Ο περί της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους (Κυρωτικός) (Τροποποιητικός) Νόμος του 2011 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 18(ΙΙΙ) του 2011

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΜΜΟΝΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΚΟΥΣ ΡΥΠΟΥΣ (ΚΥΡΩΤΙΚΟΣ) (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ)
ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2011

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους (Κυρωτικός) (Τροποποιητικός) Νόμος του 2011 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους (Κυρωτικούς) Νόμους του 2004 και 2010 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους (Κυρωτικοί) Νόμοι του 2004 έως 2011.
Τροποποίηση του άρθρου 2 του βασικού νόμου.	2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση της τελείας στο τέλος αυτού με άνω τελεία και την προσθήκη, αμέσως μετά, του ακόλουθου νέου όρου και του ορισμού του: «“τροποποιήσεις του 2004” σημαίνει τις τροποποιήσεις της Σύμβασης, οι οποίες υιοθετήθηκαν στην Πρώτη Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης που πραγματοποιήθηκε στην Πούντα ντελ Έστε της Ουραγουάης από τις 2 μέχρι και τις 6 Μαΐου του 2004.».
Προσθήκη νέου άρθρου 3B στο βασικό νόμο.	3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 3A αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου 3B:

«Κύρωση των τροποποιήσεων του 2004.
1B(III) του 2011.

Πίνακας.
Μέρος V.
Μέρος VI.

3B. Με τον περί της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους Έμμονους Οργανικούς Ρύπους (Κυρωτικό) (Τροποποιητικό) Νόμο του 2011 κυρώνονται οι τροποποιήσεις του 2004, οι οποίες εγκρίθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο στη συνεδρία του, ημερομηνίας 27 Σεπτεμβρίου 2010, των οποίων το κείμενο εκτίθεται σε πρωτότυπο στην Αγγλική, στο Μέρος V του Πίνακα και σε μετάφραση στην Ελληνική, στο Μέρος VI του Πίνακα:

Νοείται ότι, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του κειμένου που εκτίθεται στο Μέρος V του Πίνακα και του κειμένου που εκτίθεται στο Μέρος VI του Πίνακα, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος V του Πίνακα.».

Προσθήκη νέων Μερών V και VI στον Πίνακα του βασικού νόμου.

4. Ο Πίνακας του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το Μέρος IV αυτού, των ακόλουθων νέων Μερών V και VI:

«Μέρος V
(άρθρο 3B)

Annex G

I. Arbitration procedure

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 18 of the Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 18 of the Convention by written notification addressed to the other party to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of the claim, together with any supporting documents, and state the subject-matter of arbitration and include, in particular, the articles of the Convention the interpretation or application of which are at issue.

2. The claimant party shall notify the Secretariat that the parties are referring a dispute to arbitration pursuant to Article 18. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.

2. Each of the parties to the dispute shall appoint an arbitrator and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. The President of the tribunal shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of those parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement.

4. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

5. If the parties do not agree on the subject-matter of the dispute before the President of the arbitral tribunal is designated, the arbitral tribunal shall determine the subject-matter.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.

2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of the Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties, indicate essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

- (a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and
- (b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs, and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute which may be affected by the decision in the case may intervene in the proceedings with the consent of the tribunal.

Article 11

The tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions both on procedure and substance of the arbitral tribunal shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the

proceedings and to make its award. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.

2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted unless it finds it necessary to extend the time limit for a period which should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The award shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of the Convention given by the award shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The award shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any controversy which may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal which rendered it.

II. Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 18 of the Convention shall be as follows:

Article 1

1. A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission in consequence of paragraph 6 of Article 18 shall be addressed in writing to the Secretariat. The Secretariat shall forthwith inform all Parties to the Convention accordingly.

2. The conciliation commission shall, unless the parties otherwise agree, be composed of three members, one appointed by each party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2

In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their members of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointments by the parties are not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1, the

Secretary-General of the United Nations shall, upon request by a party, make those appointments within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the second member of the commission being appointed, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by a party, designate the President within a further two-month period.

Article 5

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, determine its own rules of procedure.
2. The parties and members of the commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 6

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 7

The conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute within twelve months of being established, which the parties shall consider in good faith.

Article 8

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 9

The costs of the commission shall be borne by the parties to the dispute in shares agreed by them. The commission shall keep the record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties."

Μέρος VI

(άρθρο 3B)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η

I. Κανόνες για τη διαιτησία

Η διαδικασία της διαιτησίας για τους σκοπούς της παραγράφου 2(α) του άρθρου 18 της Σύμβασης πρέπει να είναι ως ακολούθως:

Άρθρο 1

1. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος έχει το δικαίωμα της προσφυγής στη διαιτησία σύμφωνα με το άρθρο 18 της Σύμβασης με γραπτή γνωστοποίηση προς το Μέρος με το οποίο υπάρχει διαφωνία. Η γνωστοποίηση θα πρέπει να συνοδεύεται από μία δήλωση του αιτήματος, μαζί με οποιαδήποτε επιπρόσθετα δικαιολογητικά έγγραφα και θα πρέπει να δηλώνει το θέμα για το οποίο ζητείται διαιτησία, περιλαμβάνοντας ειδικότερα τα άρθρα της Σύμβασης των οποίων ζητείται η ερμηνεία ή η εφαρμογή.

2. Το Συμβαλλόμενο Μέρος πρέπει να ενημερώσει τη Γραμματεία ότι τα Συμβαλλόμενα Μέρη υποβάλλουν τη διαφωνία σε διαιτησία σύμφωνα με το άρθρο 18. Η γνωστοποίηση του Συμβαλλόμενου Μέρους πρέπει να συνοδεύεται από γραπτή δήλωση του αιτήματος για διαιτησία και τα δικαιολογητικά έγγραφα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πιο πάνω. Η Γραμματεία θα διαβιβάσει τις πληροφορίες που παρέλαβε σε όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

Άρθρο 2

1. Σε περίπτωση διαφωνίας η οποία παραπέμπεται σε διαιτησία με βάση το άρθρο 1 πιο πάνω, θα πρέπει να εγκαθιδρυθεί ένα Διαιτητικό Δικαστήριο. Θα πρέπει να αποτελείται από τρία μέλη.

2. Κάθε ένα από τα συμμετέχοντα στη διαφωνία Μέρη πρέπει να διορίσει ένα διαιτητή και οι δύο ορισμένοι διαιτητές θα πρέπει να υποδείξουν με κοινή συμφωνία τον τρίτο διαιτητή, ο οποίος θα είναι ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δεν πρέπει να είναι υπήκοος των Συμβαλλομένων Μερών της διαφωνίας, ούτε να έχει την συνήθη κατοικία του στην επικράτεια ενός από τα Συμβαλλόμενα στην διαφωνία Μέρη, ούτε να εργοδοτείται από ένα από αυτά ούτε να ασχολήθηκε με την υπόθεση υπό οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

3. Σε διαφωνίες μεταξύ περισσότερων των δύο Συμβαλλόμενων Μερών, τα Συμβαλλόμενα Μέρη που έχουν κοινά συμφέροντα πρέπει να διορίσουν ένα διαιτητή από κοινού με συμφωνία.

4. Οποιαδήποτε κενή θέση θα συμπληρωθεί σύμφωνα με τον τρόπο που ορίζεται για τον αρχικό διορισμό.

5. Εάν τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν συμφωνούν σχετικά με το περιεχόμενο της διαφωνίας πριν τον διορισμό του Προέδρου του Διαιτητικού Δικαστηρίου, το Διαιτητικό Δικαστήριο πρέπει να καθορίσει το περιεχόμενο της διαφωνίας.

Άρθρο 3

1. Εάν ένα από τα Μέρη που διαφωνούν δεν ορίσει διαιτητή εντός δύο μηνών από την ημερομηνία που παρέλαβε τη γνωστοποίηση για τη διαιτησία, το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να ενημερώσει τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών που θα πρέπει να υποδείξει διαιτητή εντός μιας επιπρόσθετης περιόδου δύο μηνών.

2. Εάν ο Πρόεδρος του Διαιτητικού Δικαστηρίου δεν έχει ορισθεί εντός δύο μηνών από την ημέρα ορισμού του δεύτερου διαιτητή, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα πρέπει, μετά από παράκληση ενός Συμβαλλομένου Μέρους, να υποδείξει τον Πρόεδρο εντός μιας επιπρόσθετης περιόδου δύο μηνών.

Άρθρο 4

Το Διαιτητικό Δικαστήριο θα εκδίδει τις αποφάσεις του σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης και του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 5

Εκτός και αν τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, το Διαιτητικό Δικαστήριο πρέπει να καθορίζει τους δικούς του διαδικαστικούς κανονισμούς.

Άρθρο 6

Το Διαιτητικό Δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτημα ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, να καταδείξει ουσιαστικά ενδιάμεσα μέτρα προστασίας.

Άρθρο 7

Τα διαφωνούντα Μέρη πρέπει να διευκολύνουν την εργασία του Διαιτητικού Δικαστηρίου, και ειδικότερα, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, θα πρέπει να:

(α) παρέχουν σε αυτό όλα τα σχετικά έγγραφα, πληροφορίες, και διευκολύνσεις, και

(β) διευκολύνουν, όταν χρειαστεί, την κλήση μαρτύρων ή εμπειρογνομόνων και να λαμβάνουν τις μαρτυρίες τους.

Άρθρο 8

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη και οι διαιτητές έχουν την υποχρέωση να σεβαστούν την εμπιστευτικότητα οποιωνδήποτε πληροφοριών λαμβάνουν εμπιστευτικά κατά τη διάρκεια των εργασιών του Διαιτητικού Δικαστηρίου.

Άρθρο 9

Εκτός εάν το Διαιτητικό Δικαστήριο καθορίσει διαφορετικά λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, οι δαπάνες του Δικαστηρίου θα κατανεμηθούν ισομερώς στα συμμετέχοντα Μέρη. Το Δικαστήριο θα πρέπει να διατηρεί αρχείο των δαπανών του και να προμηθεύσει με μία τελική κατάσταση δαπανών τα συμμετέχοντα Μέρη.

Άρθρο 10

Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει ενδιαφέρον νομικής φύσεως για το περιεχόμενο της διαφωνίας, το οποίο μπορεί να επηρεασθεί από την απόφαση, μπορεί να παρέμβει στη διαδικασία με τη συγκατάθεση του Διαιτητικού Δικαστηρίου.

Άρθρο 11

Το Διαιτητικό Δικαστήριο μπορεί να ακούσει και να καθορίσει ανταιτήματα που προκύπτουν άμεσα από το περιεχόμενο της διαφωνίας.

Άρθρο 12

Οι αποφάσεις σχετικά με τη διαδικασία και την ουσία του Διαιτητικού Δικαστηρίου θα πρέπει να λαμβάνονται από πλειοψηφική ψηφοφορία των μελών του.

Άρθρο 13

1. Εάν ένα από τα διαφωνούντα Μέρη δεν εμφανισθεί στο Διαιτητικό Δικαστήριο ή αποτύχει να υπερασπιστεί την υπόθεσή του, το άλλο Μέρος μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο να συνεχίσει τη διαδικασία και να ανακοινώσει την απόφασή του. Η απουσία ενός Συμβαλλόμενου Μέρους ή η αποτυχία του να υπερασπίσει τη θέση του δεν θα πρέπει να αποτελεί εμπόδιο στη διαδικασία.
2. Πριν ανακοινώσει την τελική του απόφαση, το Διαιτητικό Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί ότι η αξίωση για διαιτησία έχει ισχυρές βάσεις σε γεγονότα και νόμους.

Άρθρο 14

Το Διαιτητικό Δικαστήριο πρέπει να ανακοινώσει την τελική του απόφαση εντός πέντε μηνών από την ημέρα που αυτό πλήρως συστάθηκε, εκτός εάν κρίνει αναγκαίο την επέκταση της χρονικής περιόδου όχι όμως πέραν των πέντε επιπλέον μηνών.

Άρθρο 15

Η τελική απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου θα πρέπει να περιοριστεί στο θέμα της διαφωνίας και να δηλώνει τους λόγους στους οποίους είναι βασισμένη. Πρέπει να περιλαμβάνει τα ονόματα των μελών που πήραν μέρος και την ημερομηνία της τελικής απόφασης. Οποιοδήποτε μέλος του Δικαστηρίου μπορεί να επισυνάψει μία διαφορετική ή παρόμοια άποψη στην τελική απόφαση.

Άρθρο 16

Η απόφαση θα είναι δεσμευτική για τα διαφωνούντα Συμβαλλόμενα Μέρη. Η ερμηνεία της Σύμβασης που δίδεται από την απόφαση θα είναι επίσης δεσμευτική για ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που μπορεί να παρέμβει σύμφωνα με το άρθρο 10, πιο πάνω, στο μέτρο που το αφορά εφόσον σχετίζεται με θέματα για τα οποία αυτό το Μέρος παρενέβη. Η κατακύρωση θα είναι χωρίς προσφυγή, εκτός αν τα Συμβαλλόμενα στη διαφωνία Μέρη έχουν συμφωνήσει εκ των προτέρων σε μια διαδικασία έφεσης.

Άρθρο 17

Οποιαδήποτε διαφορά που μπορεί να προκύψει μεταξύ εκείνων που δεσμεύονται με την τελική απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 16 πιο πάνω, αναφορικά με την ερμηνεία ή τον τρόπο εφαρμογής της απόφασης, μπορεί να υποβληθεί από οποιοδήποτε εξ αυτών στο Διαιτητικό Δικαστήριο που την εξέδωσε.

II. Κανόνες για το συμβιβασμό

Η διαδικασία συμβιβασμού για τους σκοπούς της παραγράφου 6 του άρθρου 18 της Σύμβασης πρέπει να είναι η ακόλουθη:

Άρθρο 1

1. Το αίτημα από ένα Συμβαλλόμενο Μέρος που εμπλέκεται σε διαφωνία για τον καθορισμό μίας επιτροπής συμβιβασμού ως συνέπεια της παραγράφου 6 του άρθρου 18, θα πρέπει να απευθύνεται εγγράφως στη Γραμματεία. Η Γραμματεία ανάλογα θα ενημερώσει αμέσως όλα τα Μέρη.

2. Η επιτροπή συμβιβασμού πρέπει, εκτός αν τα Μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά, να απαρτίζεται από τρία μέλη, ένα να διορίζεται από κάθε ενδιαφερόμενο Μέρος και τον Πρόεδρο που επιλέγεται από κοινού από τα μέλη αυτά.

Άρθρο 2

Σε περίπτωση διαφωνιών μεταξύ περισσότερων των δύο Μερών, τα Μέρη του ίδιου ενδιαφέροντος πρέπει, από κοινού, να διορίσουν τα μέλη τους στην επιτροπή.

Άρθρο 3

Εάν οποιοσδήποτε διορισμοί δεν γίνουν από τα Μέρη μέσα σε δύο μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από τη Γραμματεία του γραπτού αιτήματος που αναφέρεται στο άρθρο 1, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, κατόπιν αιτήσεως από ένα Μέρος, διορίζει αυτούς εντός μιας δίμηνης επιπρόσθετης περιόδου.

Άρθρο 4

Εάν ο Πρόεδρος της επιτροπής συμβιβασμού δεν έχει επιλεγεί εντός δύο μηνών από την ημέρα που έχει διοριστεί το δεύτερο μέλος της επιτροπής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών πρέπει, κατόπιν αιτήσεως από ένα Συμβαλλόμενο μέρος, να υποδείξει τον Πρόεδρο εντός μιας δίμηνης επιπρόσθετης περιόδου.

Άρθρο 5

1. Η επιτροπή συμβιβασμού πρέπει, εκτός αν τα Μέρη στη διαφωνία συμφωνήσουν διαφορετικά, να καθορίσει τους δικούς της διαδικαστικούς κανονισμούς.

2. Τα Μέρη και τα μέλη της επιτροπής έχουν την υποχρέωση να σεβαστούν την εμπιστευτικότητα οποιωνδήποτε πληροφοριών λαμβάνουν εμπιστευτικά κατά τη διάρκεια των εργασιών της επιτροπής.

Άρθρο 6

Η επιτροπή συμβιβασμού θα παίρνει τις αποφάσεις της μέσω πλειοψηφικής ψηφοφορίας των μελών της.

Άρθρο 7

Η επιτροπή συμβιβασμού θα υποβάλλει μια έκθεση με εισηγήσεις για άρση της διαφωνίας μέσα σε δώδεκα μήνες από τη σύστασή της, την οποία τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα εξετάσουν καλόπιστα.

Άρθρο 8

Οποιαδήποτε διαφωνία ως προς το εάν η επιτροπή συμβιβασμού έχει την αρμοδιότητα να εξετάσει ένα θέμα που υποβάλλεται σε αυτή θα αποφασίζεται από την επιτροπή.

Άρθρο 9

Οι δαπάνες της επιτροπής θα επιβαρύνουν διαφωνούντα Μέρη σύμφωνα με ποσοστά που έχουν συμφωνηθεί από τα εν λόγω Μέρη. Η Επιτροπή θα τηρήσει αρχείο όλων των δαπανών της και θα προμηθεύσει τα Συμβαλλόμενα Μέρη με την τελική κατάσταση αυτών.».